

Pomáhat může KAŽDÝ Z NÁS

Odměnou je víc než dobrý pocit. Tito lidé o tom vědí své. Vymysleli projekty, které se snaží druhým udělat radost a zlepšit jim život. Tak co, který podpoříte?

TEXT: ALEXANDRA HRABÁKOVÁ

Jiří Hrabě vede také časopis Vital, který je určený starším generacím.

Jednou ze šikovných pletařek je i paní Marie Horynová.

Každý pár je originál. Na etiketě vždy najdete jméno babičky, která ponožky upletla.

Barvy a vzory ponožek si vyberete buď sami, nebo je necháte na babičce. Určitě vás mile potěší.

PONOŽKY PLETENÉ S LÁSKOU

Jiří Hrabě (40), ředitel neziskové organizace Elpida

Zahřejí nejen na nohou, ale i u srdce. To jsou Ponožky od babičky. Ročně se jich prodá kolem 13 tisíc a za celou dobu trvání tohoto projektu se už napletlo a prodalo téměř 50 tisíc párů. „Těší nás, že projekt dělá radost a umožňuje lidem pracovat na tom, co je baví,“ říká Jiří Hrabě, ředitel organizace Elpida. Ta pomáhá seniorům zůstat samozřejmě součástí společnosti. Projekt Ponožky od babičky, jež zastřešuje, vznikl před pěti lety a dnes je do něj zapojených přes 200 pletařek. Přivydělávají si tak k důchodu a zároveň samy pomáhají druhým. „Dělají něco, co má hodnotu.

Jejich každodenní činnost má smysl a poslání,“ uvádí Jiří, který několik párů ponožek také samozřejmě má. Všechny jsou dělané z darované vlny a jejich výroba babičkám zabere přibližně jeden den. Část výtěžku z jejich prodeje potom Centrum Elpida využívá pro financování dalších projektů pro seniory. „Máme dvě vzdělávací a kulturní centra v Praze, kam se chodí seniři učit pracovat s počítačem a internetem, navštěvují přednášky o historii, výtvarné a fotografické kurzy, učí se komunikovat na dálku, což je v čase koronaviru velmi praktické,“ vyjmenovává jen některé aktivity, které pro starší lidi připravují.

JAK PŘÍSPĚT i jak děti přihlásit se dozvíte na cestatalentu.

Za pomoci manžela si Eva splnila sen a od roku 2015 pomáhá dětem.

NADÁNÍ JE TŘEBA PODPOROVAT

Eva Grund (34), zakladatelka nadačního fondu Cesta talentu

Všechny děti i rodiny, kterým pomohla, zná zakladatelka nadačního fondu Cesta talentu osobně. Dnes jich je 70. „Jsou to talentované děti z běžných českých rodin. Když jim ale mají rodiče koupit ze své výplaty housle za 50 tisíc nebo zaplatit účast na závodech v zahraničí, nastává problém,“ vysvětluje Eva. Sama proto oslovuje pedagogy a vedoucí kroužků, kteří s dětmi tráví hodně času a vidí, kdo má potenciál, snaží se, maká a chce něco dokázat. „Děti vybíráme na základě jejich doporučení. Každé dostane za úkol napsat o sobě motivační dopis, a to do předem stanoveného termínu. Kdo jej ani po urgenci neodevzdá, je z kola venku. Už tam je vidět, kdo o pomoc

opravdu stojí,“ popisuje Eva. Vždycky si navíc přála, aby pomoc v dětech něco zanechala. Aby pochopily, že není správné věci jen přijmout, ale také díky nim dělat radost dalším lidem. „Všechny se opravdu snaží. Bála jsem se, že je do toho budeme muset nutit, ale opak je pravdou. Samy od sebe si připravují hudební vystoupení nebo třeba sportovní odpoledne pro spolužáky, nejrůznější přednášky a podobně,“ vyzdvihuje Eva, z čeho má radost. S dětmi i jejich rodiči zůstává v kontaktu. „Posílají mi fotky a sdílejí se mnou úspěchy. Je to krásné. A já mohu našim dárcům říct, že jejich pomoc a naše práce měla a má smysl,“ dodává Eva. Zjistění, kolik dobrých lidí a dárců na světě je, ji těší.

Magdalena Zajacová si přála koncertní housle. Díky Cestě talentu se její sen splnil a teď studuje konzervatoř.

Ondrovi Součkovi zase nadační fond zajistil nové běžecké boty. Šikovný atlet vyhrává jeden závod za druhým.

TEPLÉ OBĚDY PRO VŠECHNY

Jak velkou radost umí udělat jídlo?

Své o tom ví zakladatelka platformy Breakfaststory.cz Lucie Hyblerová. S nástupem koronaviru a všech opatření, která byla s touto nemocí zavedena, rozjela projekt Potěš obědem. Každý, kdo si v jeho rámci objedná jídlo, zajistí druhé maminkám samoživitelkám či důchodcům. Lidé pracující v sociálních podnicích, jako je např. Jídelna Kuchařek bez domova, jej připraví, a nepřijdou tak o zaměstnání.

Platforma vznikla na začátku roku 2020. Lucie se svým týmem za tento filantropický počín získala cenu Via Bona.

Oblečení z Klokartu můžete nosit všichni, existuje totiž i dětská kolekce.

ORIGINÁLNÍ
OBLEČENÍ
MŮŽETE
objednat
na klokart.cz.

Herečka jeden z Klokánků navštívila. Dnes jich v České republice funguje celkem 15.

Podle Vlastiny je důležité, abychom se v životě naučili milovat bezpodmínečně.

PRO NASTÁVAJÍCÍ MAMINKY

Nemusíte v tom být samy

K založení Spolku pro mateřství přivedly Tomáše Veselého a Lukáše Doskočila komplikace, kterými si s manželkami prošli v době jejich těhotenství. Miminkům byla diagnostikována závažná onemocnění a jednomu z nich se to bohužel stalo osudným. Spojili proto síly s Pavlou Škorpilovou a společně začali přemýšlet, jak by mohli pomoci dalším ženám, jimž se narodí děti s nějakým postižením nebo závažným typem vrozené vady. Vznikl tak spolek, jenž nabízí oporu a finanční pomoc rodičům v těchto nelehkých životních situacích.

Lukáš, Pavla, Tomáš a jejich Spolek pro mateřství se snaží budoucí rodiče povzbudit i po psychické stránce.

ABY DĚTI MĚLY DŮVOD SE SMÁT

Vlastina Svátková (38), herečka a spisovatelka podporující Klokánky

Nedávno propůjčila název a myšlenku své knihy *Prostor pro duši* kolekci oblečení Klokart. Vznikl tak motiv, který je ztělesněním jí samé a objevuje se na tričkách nebo třeba mikinách. Veškerý výtěžek z jejich prodeje (až 70 %) putuje do Fondu ohrožených dětí. „Je důležité, aby měl každý z nás prostor pro sebe. Uměl a mohl se denně na chvíli zastavit, přestat se soustředit na problémy, povinnosti, minulost, budoucnost a jen byl. Když si člověk takový prostor dopřeje, opečovává svou duši. Sebelásku,“ vysvětluje Vlastina a dodává, že projekt Klokart má obrovský smysl, protože mimo jiné i díky němu mohou Klokánky fungovat. Ideální by podle ní samozřejmě bylo, kdyby

byly mnohem víc podporovány státem. „V Klokánku jsem se byla osobně podívat a viděla jsem tam šťastné děti. Tenhle pocit neumějí zahrát. Překvapila mě jejich samostatnost a vzájemnost. Jako by tam byli jeden pro druhého, mají mezi sebou silná pouta, která tolik potřebují, pocit, že někam patří. Bylo zvláštní je zpovzdálí pozorovat. Na jednu stranu je smutné, že jsou tady bez rodičů a na druhou stranu je vidět, jak vypadají spokojeně,“ říká herečka. Ona sama je maminkou tří kluků – Matyáše, Adama a Kryštofa. A jestli by si dovedla představit, že by pracovala jako teta v Klokánku? „Ano, kdybych neměla vlastní děti. Podobně jako by mi přišlo přirozené postarat se o dítě v nouzi u sebe doma.“